

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/53/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010559
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3811010559.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Jozefa Mészárosa a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému Ing. I. T. pre pokračovací zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a pre pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 28. augusta 2013 odvolanie obžalovaného Ing. I. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. marca 2013, sp. zn. 1T/173/2011 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 3 Tr.por. sa napadnutý rozsudok z r u š u j e vo výroku o súhrnnom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sa u obžalovaného Ing. I. T. podľa § 44 Tr. zák. u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, pretože trest, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 9.5.2011, sp. zn. 3T/28/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.9.2011, sp. zn. 3To/85/2011, vo výmere 4 roky a 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. marca 2013, sp. zn. 1T/173/2011, bol obžalovaný Ing. I. T. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a z pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. spáchaných v jednočinnom súbehu pod bodmi 1 a 2 rozsudku na tom skutkovom základe, že

1/ od 06.októbra 2008 až do presne nezisteného mesiaca roku 2010 obžalovaný Ing. I. T. nezisteným spôsobom zabezpečil z rôznych Ústavov na výkon väzby na území Slovenskej republiky najmenej tridsaťkrát rukou na papieri napísané odkazy rôzneho obsahu, hoci bol v tom čase väzobne stíhaný a počas výkonu väzby mal vždy okrem iného dôvod väzby uvedený v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v trestnom konaní vedenom na ÚBOK, Odbor Západ pod ČVS:PPZ-6/BOK-Z-2009 a ktorý sa v priebehu uvedenej doby striedavo nachádzal v rôznych Ústavoch na výkon väzby na území Slovenskej republiky a tieto odkazy nezisteným spôsobom odovzdával B. K., nar. XX.XX.XXXX v X. C., bytom G. W., L., Šulekova č. XXX/XX, ktorý ďalej odkazy určené ďalším adresátom týmto odovzdával a ich odpovede a svoju odpoveď na ne doručil obžalovanému W. I. T. do výkonu väzby tak, že tieto odoslal bežnou poštou v obálkach, na ktorých bola ako odosielateľ uvedená Advokátska kancelária obžalovaného JUDr. I. s jeho pečiatkou, pričom obžalovaný JUDr. I. o celom konaní nevedel, B. K. na základe pokynov

uvedených v odkazoch informoval, že keď budú predvolaní na Políciu, aby ich výpoveď nebola v rozpore so skutočnosťami uvádzanými v zápisnici o jeho výsluchu,

2/ v presne nezistenej dobe, približne v mesiacoch október až november 2008 obžalovaný Ing. I. T. nezisteným spôsobom zabezpečil z presne nezisteného Ústavu na výkon väzby na území Slovenskej republiky, ktorý bol v tom čase väzobne stíhaný a počas výkonu väzby mal vždy okrem iného dôvod väzby uvedený v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a ktorý sa v priebehu uvedenej doby nachádzal v rôznych Ústavoch na výkon väzby na území Slovenskej republiky, rukou písaný odkaz, v ktorom bolo uvedených 5 príbehov o tom ako sa odohrali skutky, pre ktoré sa v tom čase viedlo trestné stíhanie na ÚBOK, Odbor Západ pod ČVS:PPZ-94/BOK-Z-2008, za ktoré bol obžalovaný Ing. I. T. v tom čase väzobne stíhaný, pričom tento odkaz nezisteným spôsobom odovzdal B. K., ktorý ho následne prepísal a ukázal osobám V. E., nar. XX.XX.XXXX, C. V., nar. XX.XX.XXXX, X. L., nar. XX.XX.XXXX, I. X., nar. XX.XX.XXXX a iným a uviedol im, aby v prípade, že budú predvolaní na Políciu na výsluch vypovedali v súlade s týmito príbehmi, čo B. K., V. E., C. V., X. L., I. X. aj urobili a po tom, ako boli takto ovplyvnení pred vyšetrovateľom v trestnom konaní vedenom pod ČVS:PPZ-94/BOK-Z-2008 vypovedali v procesnom postavení svedkov a v týchto výpovediach opísali skutočnosti tak, ako sa nestali a ich výpoveď obsahovo zodpovedala odkazu, ktorý im prostredníctvom obžalovaného ukázal B. K..

Za tieto trestné činy bol odsúdený podľa § 344 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu bol súčasne zrušený výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 9.5.2011, sp. zn. 3T/28/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.9.2011, sp. zn. 3To/85/2011, vo výmere 4 roky a 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, stratili svoj podklad.

Súčasne tým istým rozsudkom bol obžalovaný Ing. I. T. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi zo dňa 25.8.2011, sp. zn. Pv 321/2011, pre skutok kvalifikovaný ako prečin marenia úradného rozhodnutia spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 348 ods. 1 písm. f/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 224/2010 Z. z., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

približne v období mesiacov január 2010 až jún 2010 JUDr. O. nezisteným spôsobom vyniesla z Ústavov na výkon väzby Ilava a Leopoldov najmenej tri krát na papieri napísané odkazy rôzneho obsahu od jej klienta obžalovaného Ing. I. T., nar. XX.X.XXXX, ktorého v tom čase ako obhajkyňa zastupovala a ktorý bol v tom čase väzobne stíhaný z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v trestnom konaní vedenom na ÚBOK, odbor Západ pod ČVS: PPZ-6/BOK-Z-2009 a ktorý sa v priebehu uvedenej doby striedavo nachádzal v Ústave na výkon väzby Ilava a Leopoldov a tieto odkazy vo svojej kancelárii na Hlavnej č.X v E. odovzdala B. K., nar. X.XX.XXXX a spoluobvinenej v uvedenej trestnej veci C. V., nar. X.XX.XXXX, pričom obaja menovaní na tieto odkazy písomne odpovedali a svoje odpovede odovzdali najmenej tri krát obžalovanej JUDr. O. V. v jej kancelárii na Y. číslo X v E., čím došlo k mareniu výkonu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť len vo výrokoch o vine a treste, pretože ihneď po jeho vyhlásení rozsudok napadol odvolaním len obžalovaný Ing. I. T. pre nesprávnosť výrokov o vine a treste. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu v súlade s obhajobnými námietkami prednesenými už pred okresným súdom poukazoval na to, že nespáchal skutky pod bodmi 1 a 2 napadnutého rozsudku. Podľa jeho názoru boli porušené ustanovenia zabezpečujúce práva obhajoby tým, že okresný súd zamietol jeho návrhy na doplnenie dokazovania, ktorými chcel preukázať, že sa žalovaných skutkov nedopustil. Konkrétne dopytovaním svedkov C. V. a B. K. chcel preukázať, akým spôsobom boli títo svedkovia políciou nútení k tomu, aby ho usvedčovali v rozpore so skutočnosťou, čo podľa neho mohli potvrdiť aj navrhovaní svedkovia JUDr. I. Y. a JUDr. O. V., pričom skutočné okolnosti, za akých sa časť jeho písomností (ktoré z výkonu väzby nikomu neposielal) dostala po jeho prepustení z väzby v ÚVV Ilava a po opätovnom zadržaní v jeho osobných veciach, mohli, okrem C.j a B. K., potvrdiť aj navrhovaní svedkovia P. E. a P. G., ktorí boli prítomní pri jeho prepustení z väzby, pri jeho

opätovnom zadržaní a boli aj pritom, keď jeho osobné veci aj s inkriminovanými písomnosťami prevzala C. V. a odniesla ich do Prievidze. Okresný súd podľa názoru obžalovaného vychádzal z neúplne a nedostatočne zisteného skutkového stavu, preto aj jeho právne závery o spáchaní žalovaných trestných činov sú nesprávne a navyše aj nedostatočne odôvodnené. Namietal tiež správnosť výroku o uložení súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody uloženého vo výmere 5 rokov, ktorý považoval za neprímeraný a v rozpore s nálezom Ústavného súdu zo dňa 28.11.2012, sp. zn. ÚS PL 106/2011. Domnieval sa, že trest odňatia slobody uložený mu vo výmere 4 roky a 7 mesiacov, ktorý v súčasnosti vykonáva, je trestom postačujúcim a preto podľa neho mal okresný súd upustiť od uloženia súhrnného trestu. Navyše v doplnení odvolania (po zmene zvoleného obhajcu) poukazoval vo vzťahu k výroku o treste na to, že vzhľadom na použitie ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. o zvýšení hornej hranice trestnej sadzby (z rozpätia na 1 až 6 rokov na rozpätie na 1 až 8 rokov), nebolo podľa názoru jeho obhajcu možné použiť súčasne aj ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. a zvyšovať dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (na 2 roky a 8 mesiacov), pretože tomu podľa neho bráni ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. S poukazom na to, že trestná sadzba u obžalovaného je predstavovaná rozpätím 1 až 8 rokov alebo (ak súd na jeho argumenty neprihliadne) rozpätím 2 roky a 8 mesiacov až 8 rokov a že obžalovaný pred spáchaním skutkov nemá záznam v registri trestov, pripadalo do úvahy aj uloženie podmieneného trestu odňatia slobody. Ukladanie nepodmienečného trestu vo výmere 5 rokov je preto podľa neho neprímerane prísne, v rozpore so základnými zásadami ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák. a vo svojej podstate sa celkom jednoznačne odvíja iba od ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., ktoré prikazovalo súdu ukladať trest odňatia slobody nad jednu polovicu trestnej sadzby určenej podľa prvej vety § 41 ods. 2 Tr. zák. a v nadväznosti na to sa odvíja od uloženia trestu vo veci Okresného súdu Prievidza zo dňa 9.5.2011, sp. zn. 3T/28/2011. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol a uložil obžalovanému trest odňatia slobody blízko dolnej hranice trestnej sadzby s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 23. mája 2013, vykonal dňa 28. augusta 2013 verejné zasadnutie v zmysle § 293 ods. 6, 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného (obžalovaný výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti) a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov o vine a treste rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného Ing. I. T. je dôvodné len vo vzťahu k výroku o súhrnnom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu vecí a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia pod bodmi 1 a 2 správne oprel nielen o výpovede obvinených Ing. I. T., JUDr. O. V. a JUDr. I. Y., ale predovšetkým o svedecké výpovede B. K., V. E., C. V., X. L., T. C., C. D., P. E., K. D. a I. X., ako aj o závery a výpovede znalcov JUDr. I. P., Doc. Ing. Miroslava Mokrého, Csc. a Mgr. Alexandry Saxovej z odborov daktyloskopia, elektrotechnika a ručné písmo a o listinné dôkazy, na ktoré poukázal. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia i návrhy na doplnenie dokazovania obžalovaného Ing. I. T., pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, z nich najmä s už uvedenými svedeckými výpovedami, so zisteniami a závermi znalcov a listinnými dôkazmi. Dostatočne podrobne a presvedčivo vysvetlil dôvody, pre ktoré neakceptoval a zamietol návrhy obžalovaného na doplnenie dokazovania. Odvolací súd po preskúmaní vecí vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného Ing. I. T. zo spáchania žalovaných skutkov uvedených vo výroku napadnutého rozsudku pod bodmi 1 a 2.

Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného Ing. I. T. ako pokračovacieho zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a z pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. spáchaných v jednočinnom súbehu pod bodmi 1 a 2 rozsudku napadnutého rozsudku, pričom svoje závery v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku a ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za opodstatnené.

Okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, však pochybil vo výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu. Obžalovanému Ing. I. T. totiž uložil podľa § 344 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na výkon ktorého obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, hoci u obžalovaného boli splnené zákonné podmienky na postup podľa § 44 Tr. por., t. j. na upustenie od uloženia súhrnného trestu. Obžalovaný spáchal teraz posudzované trestné činy - pokračovací zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. v čase od októbra 2008 do presne nezisteného mesiaca roku 2010, teda skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, konkrétne skorší rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 9.5.2011, sp. zn. 3T/28/2011, preto prichádzal do úvahy postup podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., t. j. uloženie súhrnného trestu podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Týmto skorším rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 9.5.2011, sp. zn. 3T/28/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.9.2011, sp. zn. 3To/85/2011, bol obžalovaný Ing. I. T. uznaný za vinného zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a z pokračovacieho prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 a podľa § 346 ods. 2 Tr. zák. a odsúdený podľa § 344 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 7 a § 41 ods. 2 Tr. zák. (v znení účinnom a platnom pred Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PL. ÚS 106/2011 - 85 z 28.11.2012 uverejneným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 21. decembra 2012 pod č. 428/2012) na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 7 mesiacov (trestná sadzba na 4 roky a 6 mesiacov až 8 rokov), na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Vzhľadom na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PL. ÚS 106/2011 - 85 z 28.11.2012 uverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 21. decembra 2012 pod č. 428/2012 slová uvedené v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ stratili dňom 21. decembra 2012 nielen účinnosť, ale po uplynutí šiestich mesiacov od vyhlásenia nálezu v zbierke zákonov, t. j. od 21.6.2013 aj platnosť, preto prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému podľa trestnej sadzby v rozpätí na 2 roky a 8 mesiacov až na 8 rokov ustanovenej v § 344 ods. 1 Tr. zák. (v rozpätí na 1 až 6 rokov) a po zvýšení jej dolnej hranice o jednu tretinu podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. (na 2 roky a 8 mesiacov) pre prevažujúci pomer priťažujúcich okolností (existencia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti) a aj po prihliadnutí na vyšší stupeň závažnosti spáchaných štyroch úmyselných trestných činov, zvýraznený predovšetkým ich povahou, spôsobom i dĺžkou ich páchania, ktorý mohol odôvodniť tiež aj záver, že súčasné použitie ustanovení § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 Tr. zák. (ukladanie zvýšeného súhrnného trestu) by nebolo pre obžalovaného ako ich páchatel'a neprímerane prísne a preto by nebol dôvod na postup podľa § 38 ods. 7 Tr. zák., t. j. pre nepoužitie § 38 ods. 4 Tr. zák. (zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu), ako aj po zvýšení jej hornej hranice o jednu tretinu (až na 8 rokov) v zmysle prvej vety § 41 ods. 2 Tr. zák. (ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody za štyri úmyselné trestné činy spáchané viacerými skutkami, z ktorých dva sú zločinnými). Prichádzalo preto do úvahy ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody za všetky štyri trestné činy podľa miernejšej trestnej sadzby, ako bola trestná sadzba, podľa ktorej bol ukladaný trest len za dva z nich skorším rozsudkom vo výmere 4 roky a 7 mesiacov, ktorý obžalovaný teraz vykonáva. Vzhľadom na uvedené okolnosti a pri zistení, že obžalovaný pred spáchaním zbíhajúcich sa trestných činov nebol

súdne trestaný, ale postihnutý bol len za priestupky, je dostatočne odôvodnený záver, že trest, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 9.5.2011, sp. zn. 3T/28/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.9.2011, sp. zn. 3To/85/2011, vo výmere 4 roky a 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, je dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela a nebol preto dôvod na ukladanie súhrnného trestu.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaného zrušil podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 3 Tr.por. napadnutý rozsudok u obžalovaného len vo výroku o súhrnnom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a pochybenie okresného súdu napravil tak, že u obžalovaného Ing. I. T. podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je sťažnosť prípustná.